

der fra i hvert fald nogle af forslagsstillernes side er kommet frem i debatten i dag.

Først og fremmest har vi hæftet os ved, at en lang række af de svenske børneorganisationer frarådede den svenske Riksdag at vedtage den lovgivning, som på trods af disse organisationers synspunkter alligevel blev vedtaget. Jeg synes, at justitsministeren afvisning af forslagene på mange måder flugter med nogle af de argumenter, der har været fremført i den svenske debat, også fra de svenske børneorganisationers vedkommende, nemlig at udgangspunktet må være barnets tarv. I sig selv kan det være vanskeligt at komme til Danmark, blive adoptere og vokse op her, og det kan blive yderligere vanskeligt, hvis man vokser op i et homoseksuelt parforhold, fordi det vil give nogle komplikationer i forholdet til omgivelserne. Det kan jeg sådan set kun være enig i, og det vedrører dybest set spørgsmålet om, hvilke trygge opvækstvilkår vi som lovgivere kan være med til at give børn og altså også adopterede børn.

Kl. 17.05

Jeg deler synspunktet om de problemer, det kan skabe for forholdet til de donorlande, børnene kommer fra i forbindelse med fjernadoption, hvis Danmark i lighed med Sverige gennemfører en sådan lovgivning. Det er argumenter, som selvfølgelig også tæller for os, når vi skal gøre vores stillingtagen til de to forslag op.

Til syvende og sidst må jeg sige, at uanset de ting, som tiltaler os alle - det, fru Lissa Mathiasen tidligere i debatten godt nok kaldte fornemmelser, men som jeg synes er noget, der er godt belæg for, og som støttes af en række organisationer, som især varetager barnets tarv - er vi grundlæggende imod at give registrerede partnere den mulighed, der lægges op til i beslutningsforslaget, nemlig mulighed for også at stedbørnsadoptere. Det ligger sådan set i forlængelse af vores modstand helt tilbage i 1989 mod loven om registreret partnerskab. Det ønskede vi ikke dengang, og det gør vi sådan set heller ikke i dag, selv om vi må konstatere, at det forekommer i dag. Men vi ønsker under ingen omstændigheder at udvide de retsvirkninger, det registrerede partnerskab allerede har i dag, så alene af den principielle grund er vi imod forslagene.

Vores grundlæggende opfattelse er den, at når der er tale om børn, som skal adopteres, skal de adopteres til det, som hr. Helge Adam Møller, tror jeg det var, kaldte en ideel familiesituation, hvor der som udgangspunkt er en far og en mor.

At det så ikke i alle tilfælde her i livet, hverken i forbindelse med kunstig befrugtning eller som her i forbindelse med adoption, bliver sådan, at et barn vokser op sammen med en far og en mor, er en anden sag. Der kan bl.a. blive tale om skilsmisse, og det spørgsmål behandler vi under den næste sag på dagsordenen. Det er så, hvad det er, for verden er jo ikke ideel, men i den situation, hvor vi som lovgivere skal tage stilling til, hvilke muligheder vi vil give borgerne, i det aktuelle tilfælde registrerede partnere, er vores synspunkt, at vi tager udgangspunkt i, om jeg så må sige, den ideelle startopstilling for barnet, og det er, at der skal være en far og en mor.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Selv om jeg ikke sidder i Retsudvalget, kunne det godt være, jeg burde vide det, men jeg bliver alligevel nødt til at spørge Kristendemokraterne, om det udgangspunkt betyder, at Kristendemokraterne også er imod, at enlige skal kunne adoptere.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Vores udgangspunkt er, at det kun skal kunne ske i helt særlige tilfælde. Sådan har vi formuleret det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jamen så forstår jeg slet ikke hr. Jann Sjursens udgangspunkt, for hvis det er sådan, at man mener, at samfundet skal vurdere, og at man skal stille den ideelle situation, som i hr. Jann Sjursens verden er en mor og en far, til rådighed for barnet, hvordan kan Kristendemokraterne så gå med til, at enlige skal kunne adoptere? I øvrigt kan enlige meget vel være homoseksuelle.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jamen det kan vi som udgangspunkt heller ikke.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører for forslagsstillerne.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal færdiggøre den sidste sætning med ordene: på nær i ganske særlige tilfælde. Det var det svar, jeg gerne ville have, men jeg kan forstå, at det kunne jeg ikke få.